PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXXV – Nr. 9198 | 4 PAGINI – 30 BANI | Miercuri 20 iunie 1979

Sub genericul „Daciadei"

„CUPA ÎNVĂȚĂMÎNT-CULTURĂ", O DOVADĂ VIE A VALENȚELOR MORALE CULTIVATE DE SPORT

Zilele trecute, la Timișoara, am fost martorii unei manifestări sportive cu totul aparte, o finală pe țară care întrunea deopotrivă elementele specifice activității de masă și ale celei de performanță, rodul uneia din numeroasele inițiative generate de marea competiție sportivă națională „Daciada". Intitulată simplu „Cupa învățămînt-cultură", prima ediție a întrecerii organizate de Uniunea sindicatelor din învățămînt, știință și cultură, cu sprijinul M.E.I., C.N.E.F.S. și al organelor locale cu atribuții în sport, a depășit cu mult scopurile propuse în regulament — atragerea într-o activitate sportivă sistematică a tuturor celor ce muncesc în sistemul învățămîntului, științei și culturii. Fiindcă, iată, după faze pe localități, județe și zone, finala pe țară s-a constituit într-o splendidă demonstrație a înaltelor valențe morale stimulate de „Daciadă". S-au întîlnit la Timișoara profesori și profesoare de educație fizică, de matematică sau de chimie, de limbi străine ș.a. din școli, licee și facultăți, oameni ai laboratoarelor, ai institutelor de cercetări din numeroase părți ale țării, români, maghiari, germani și de alte naționalități, de diferite vîrste, de la orașe ca și de la sate, o adevărată familie reunită — ca în fiecare zi — de nobilele idealuri cărora le slujesc ca oameni ai muncii, de pasiunea profesiunii lor, ca și de dragostea comună pentru sport.

Ei și-au refuzat confortul oferit de modernele hoteluri ale orașului și au locuit în cămine școlare, cîte 8 sau 10 într-o încăpere și au mîncat — cînd au avut timp, fiindcă competiția a durat „non-stop" timp de trei zile — în cantine școlare, și au jucat cu o ardoare greu de cuprins în cuvinte, nu atrași de frumusețea trofeelor puse în joc (**„Am primit cea mai frumoasă cupă din viața mea"** — Eleonora Mihalca), ci pentru că este în firea lor de educatori, de oameni ai științei și culturii, să pună suflet în tot ce fac. Cine a fost la întrecerile de tenis de masă din sala cartierului Circumvalațiunii, pe terenurile de tenis de la „Electra" sau la atît de fierbințile meciuri de volei din Sala sporturilor „Olimpia" a rămas încîntat, s-a crezut la un campionat european sau mondial. Tonul l-au dat cîteva din stelele care au strălucit pe firmamentul sportului românesc la cele trei discipline, dar nu s-au lăsat mai prejos nici ceilalți, mai tinerii, între care „voleibalistele" din Gura Șuții, sau colegii lor din Albacul lui Avram Iancu. **Cornelia Lăzeanu, Ana Zabara, Lucia Vanea, Doina Vințan, Verona Zamă, Rodica Corbeanu, Ileana Enculescu, Gicuța Nodea, Nuți Pandrea, Catrinel Folca, Sonia Braga** — cităm la întîmplare doar cîteva nume, așa cum figurau cîndva în campionatele naționale, la europene, mondiale sau la Jocurile Olimpice.

— Săriți la fileu și plonjați ca acum... cîțiva ani și v-ați putea accidenta — am spus unei foste mari jucătoare.

— Da — ne-a răspuns — am... reluat meciul de unde l-am lăsat cu ani în urmă. Acest concurs a trezit o veche pasiune. Iar dacă își scrintește care-

Eleonora Mihalca și cea mai frumoasă cupă cîștigată în viața ei de campioană

Mircea COSTEA

(Continuare în pag. 2—3)

Multe performanțe încurajatoare

PREGĂTIREA INTENSĂ, DĂRUIREA ȘI AMBIȚIA DAU ROADE BUNE!

Sportivii noștri fruntași sînt hotărîți să folosească din plin ultimul an preolimpic în vederea îndeplinirii obiectivelor la Olimpiada '80

După cum se știe, de la 19 iulie 1979 va mai rămîne un an de zile pînă la inaugurarea celei de a XXII-a ediții de vară a Jocurilor Olimpice care se va disputa în 1980 la Moscova. Ciclul olimpic de 4 ani, de la Montreal '76 la Moscova '80, a fost folosit în întreaga lume mai judicios ca niciodată, îndeosebi de către țările care aspiră la primele 10 locuri în lume, printre care se numără și România. La noi, C.N.E.F.S. și federațiile sportive au întocmit și defalcat acest plan pe ani preolimpici cu obiective din ce în ce mai pretențioase, și au asigurat condițiile necesare unei pregătiri corespunzătoare. Acum ne aflăm în pragul ultimului an preolimpic în care **acele loturi olimpice și acei sportivi care au respectat programele de pregătire, au lucrat cu intensitate la antrenamente, s-au dăruit performanței și au avut ambiția să se autodepășească, au cules roade bune, performanțe încurajatoare pentru aspirațiile olimpice pretențioase** dar cu o mare doză de satisfacție, în cazul îndeplinirii lor, la Olimpiada de la Moscova '80. Tabloul general al pregătirii loturilor și candidaților olimpici arată că **marea majoritate a candidaților noștri olimpici sînt hotărîți să folosească din plin ultimele competiții oficiale, campionate europene și mondiale ale anului 1979, cît și perioada anului 1980, pentru a dobîndi cele mai bune performanțe posibile. Ei sînt mobilizați de un vibrant spirit patriotic și au hotărît să dedice cele mai prestigioase rezultate pe care le vor obține celor două mari evenimente ale anului 1979: a 35-a aniversare a eliberării patriei și cel de al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român.**

La jumătatea anului 1979 se poate aprecia că **în 6 luni au fost înregistrate rezultate promițătoare,** începînd cu luptătorii și gimnastele al căror „aur" tradițional pînă acum poate atîrna greu în viitoarea balanță olimpică. **Avem toate motivele să așteptăm de la Nadia Comăneci, Emilia Eberle, C. Alexandru, Ștefan Rusu, Ion Draica (ca și de la alți luptători) medalii de aur la viitoarea Olimpiadă.**

Deși nu și-au disputat pînă în prezent campionate mondiale, **caiaciștii și canoiștii au arătat în concursuri foarte puternice că se mențin pe podium,** în frunte cu Ivan Patzaichin, Vasile Diba, frații Simionov. Scrimerii revin foarte puternic. **Succesul de la recentul Turneu al țărilor socialiste** (victoria floretistelor noastre asupra campioanelor olimpice și mondiale, sportivele sovietice, ca și locurile fruntașe ale trăgătorilor) **ne arată că lumea mică dar puternică a scrimei noastre a înțeles cum se cuvine critica ce i s-a adus în trecutul apropiat, a pornit la pregătire asiduă și rezultatele n-au întîrziat să apară pe măsura reputației lor. Trăgătorii marchează de asemenea un reviriment remarcabil.** Atletele noastre **Ileana Silai,** cel mai bun timp mondial pe 1 500 m în acest an (al 2-lea din istoria probei), **Fița Lovin** și **Maricica Puică** se înscriu și ele în primele trei rezultate mondiale. Adăugăm recordul valoros la aruncarea suliței al atletei **Eva Zörgö-Raduly,** cît și potențialul, încă neetalat în acest sezon, al **Nataliei Mărășescu** pentru a consemna că atletismul feminin poate aduce medalii la J.O. '80.

Aurel NEAGU

(Continuare în pag. 2—3)

Echipa masculină de volei a României între două cicluri de pregătire

CONDIȚIA ESENȚIALĂ A REALIZĂRII OBIECTIVELOR: PREZENTAREA LA NIVELUL CAPACITĂȚII MAXIME DE EFORT

— De vorbă cu antrenorul emerit Nicolae Sotir —

— Așadar, tovarășe Nicolae Sotir, pe drumul spre cel mai apropiat obiectiv al voleibaliștilor noștri, campionatul european și în perspectiva J.O., ne aflăm într-un punct din care se pot întrezări unele concluzii...

— Aș spune că am încheiat primul ciclu de pregătire, pe parcursul căruia am avut și trei competiții de verificare, trei examene ale muncii desfășurate pînă acum. Bilanțul este pozitiv: 13 partide jucate (9 în deplasare), 12 victorii.

— Deci, o primă concluzie optimistă?

— Pentru primul ciclu, da. Aceste confruntări ne-au ajutat deocamdată să ne facem o idee asupra posibilităților lotului, să testăm mai mulți jucători, să le urmărim evoluția...

— Și ce v-au „spus" etapele de pregătire și cele trei teste?

— În primul rînd m-au convins că avem un nucleu de jucători experimentați, cu posibilități de manifestare intacte, nucleu cu care vom încerca realizarea calificării pentru J.O. '80. Apoi, mi-au oferit prilejul să-i cunosc mai bine pe oameni, cu părțile lor pozitive și cu deficiențele pe care le mai au, să aleg din lotul lărgit pe cei mai buni 15 pentru a porni cu ei în ciclul doi al pregătirilor.

— Nucleul de bază am avut ocazia să-l vedem la campionatul balcanic și ne-a plăcut: Oros, Dumănoiu, Pop, Enescu, Tutovan, Gîrleanu. Ce gîndiți despre cei de dincolo de acest sextet?

— Faptul că am adus în lot și unii jucători noi mai tineri sau mai puțini tineri, nu este un capriciu. Dimpotrivă, vine să întărească ideea mea dintotdeauna asupra rolului fiecărui jucător — titular sau rezervă — în angrenajul echipei. Da, este firesc să avem un sextet de bază, dar „rezervele" în concepția mea nu sînt simpli sparring-partneri la antrenamente, ci jucători care în anumite condiții trebuie să ducă greul în meci, jucători care să-și cunoască foarte bine locul și rolul în echipă, să o ajute efectiv. Ba chiar uneori — în anumite conjuncturi — să fie în stare să preia de la început sarcina de titular. Pînă acum, **Hînda, Sterea, Macavei** și **Păușescu** și-au înțeles foarte bine menirea. Tot „dincolo" — deși eu îi socotesc pe toți sportivii mei „dincoace" — se află tinerii **Mițu, Vrînceuț, Stoian** care au dovedit reale posibilități de progres și sperăm ca ei să contribuie (dacă nu încă de pe acum, cel puțin la J.O.) la realizarea obiectivelor...

— Cum stați cu rezervele pe postul de ridicător?

— Problema este mai dificilă, privită prin prisma viitorului. Regret că, din toți cei chemați la lot inițial, nu am reușit să reținem și un ridicător-coordonator tînăr, de perspectivă, care să întrunească acele calități ce se cer pentru un

Aurelian BREBEANU

(Continuare în pag. 2—3)

La încheierea unei mari competiții: „Turneul țărilor socialiste" la scrimă

OPOLE CONFIRMĂ CLASA FLORETISTELOR ROMÂNIEI

O primă subliniere după „Turneul țărilor socialiste" la scrimă, acum la a XVIII-a ediție, competiție desfășurată recent la Opole (Polonia): **scrimerii noștri au realizat un bilanț fără precedent la nivelul întrecerii — un loc I** la floretă fete — echipe; **trei locuri II** la sabie — individual, și la sabie și spadă — echipe **și trei locuri III** la floretă băieți și spadă individual și floretă băieți — echipe. **Așadar, de 7 ori reprezentanții țării noastre s-au aflat pe podium!**

Este un bilanț foarte bun, dar care ar fi putut fi și mai convingător fără dificultățile obiective ale deplasării (care au privat-o pe **Marcela Moldovan** de a fi cea de a 8-a reprezentantă a României pe podium, dar și pe celelalte floretiste fruntașe de a intra în finală, în speță **Viorica Țurcan** și **Ecaterina Stahl**) și, de asemenea, fără acele flagrante erori — sau neatenții — de arbitraj (de pe urma cărora floretistul **Petru Kuki** a ratat locul I în asaltul cu polonezul **Kozejowski,** iar spadasinul **Ion Popa** barajul pentru primul loc în întîlnirea cu sovieticul **Hondogo**).

Oricum, însă, **a fost cea mai rodnică participare a scrimeri-**

Tiberiu STAMA

(Continuare în pag. a 4-a)

Viorica Țurcan, cea mai eficace dintre floretistele României în meciul cu reprezentativa U.R.S.S. și una dintre scrimerele care s-au impus la Opole

A luat sfîrșit cel de al 62-lea campionat de rugby (I)

BUCUREȘTIUL (locul 1–Steaua; 2–Dinamo; 3–Grivița Roșie) A CÎȘTIGAT NET DUELUL SĂU ANUAL CU PROVINCIA!

Cărții rugbyului românesc, mare, densă, pasionantă, i se adaugă mereu noi file de istorie. O istorie al cărei prim capitol a fost scris încă înaintea primului război mondial, în 1914, și poartă semnătura echipei Tenis Club Român. Cea de a 62-a premiantă este formația puternicului club militar **Steaua,** care ridică la 11 numărul cununilor de lauri aduse în vitrina XV-lui din calea Plevnei și urcă astfel echipa, alături de Tenis Club Român și Grivița Roșie, pe poziția de vîrf a piramidei rugbystice românești.

Întrecerea cu numărul 62 — deși marea favorită s-a impus finalmente cu relativă ușurință — a fost uneori palpitantă și nu lipsită de acea doză de neprevăzut care face din orice întrecere sportivă un spectacol pasionant. N-am putea afirma, în același timp, că lunga cursă spre titlu a celor 16 candidate a corespuns întrutotul și pe **planul calității,** multe dintre partidele la care am asistat căpătînd doar note de trecere și nu mai mult; puține fiind cu adevărat jocurile care să stîrnească entuziasm și să rămînă în memorie... Ce ne-a lăsat să întrevedem marea competiție națională recent încheiată?

1) Puterea de joc (destul de constant afirmată) **a noii campioane,** care a dat impresia, sau cel puțin a lăsat să se întrevadă, că XV-le militar este sau ar putea fi în curînd o **mare echipă.** Au fost cîteva partide (e drept în compania unor adversari mai puțin cotați) care ne-au sugerat că teamul militar este foarte greu de învins și ne-au făcut să spunem îndreptățit: **„Așa trebuie să se joace rugbyul!"** După cum alteori steliștii au capotat, jucînd fără inspirație, ca bunăoară în fața Griviței Roșii (4—9) sau Științei (15—20 la Petroșani). Or, pentru a te include în categoria „echipă-mare" nu ai voie, cel puțin pe plan național, să ai incidente de parcurs și să te balansezi între asemenea fluctuații... Deci, pînă la a face în această direcție o judecată de valoare va trebui să mai așteptăm. Steaua a prezentat în sezonul care a trecut cîteva autentice vîrfuri, cum ar fi, de pildă, **Marin Ionescu, Murariu, Pintea, Munteanu, Suciu, Alexan-**

Dimitrie CALLIMACHI

(Continuare în pag. 2—3)